

Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Горна Малина

Глава първа Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Горна Малина

Чл. 2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2021 г. до 31 януари 2020 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2021 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2020 г.

(4) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой или чрез ПОС терминал в касите на общинската администрация, през Изипей или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публичните изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК.

(3) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по чл. 14, ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

в брой в касите на общината, находящи се в сградата на общинската администрация и в кметствата по населени места

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2,0 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) За 2020 година данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по – високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти на предприятията – данъчната им оценка съгласно приложение № 2

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от ЗМДТ.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещни лица.

Чл. 18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление. (3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал.1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл.22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му

имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 31. Данъкът се плаща в 2 - месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 33. Данъкът се заплаща от преобретателя на имуществото по чл. 44, а при замяна – от лицето , което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго.

Чл. 34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) **При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.**

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи на чл. 44, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси или чл. 32, ал. 4 от Наредбата – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл. 54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 41. (1) За леки и товарни автомобили с техническа допустима максимална маса не повече от 3,5т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен

1. имуществения компонент се определя съобразно мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:

а) до 55 kW включително – 0.54 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – 0.74 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – 1.30 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – 1.43 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – 1.80 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – 2.30 лв. за 1 kWb , в зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

- а) без екологична категория, с екологични категории „Евро1“ и „Евро2“ – 1,10 лв
- б) „Евро3“ - 1,00 лв.
- в) „Евро4“ - 0,80лв.
- г) „Евро 5 „ - 0,60 лв.
- д) „Евро 6“ и „ЕЕV“ - 0,40 лв.

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с техническа допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

- 1. товарно ремарке – 10 лв.
- 2. къмпинг ремарке – 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10 лв., а за мотоциклети, както следва:

- 1. до 125 куб. см включително – 12 лв.
- 2. над 125 до 250 куб. см включително – 25 лв.
- 3. над 250 до 350 куб. см включително – 35 лв.
- 4. над 350 до 490 куб. см включително – 50 лв.
- 5. над 490 до 750 куб. см включително – 75 лв.
- 6. над 750 куб. см – 100 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

- 1. до 400 кг. включително – 4 лв.
- 2. над 400 кг. – 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

- 1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 50 лв.
- 2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 100 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т е в размер 10 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача /в тона/		Данък /в лева/	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64

	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1 381
	38	-	1 007	1 369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1 228
	40	-	1 228	1 817

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 50 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 100 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 5 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 7 лв.
3. над 37 kW – 10 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 25 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства определени в чл.4 от Регламент на (ЕС) №168/2013 по Закона за движението по пътищата е в размер 30 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък /в лева/	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536

Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири оси	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1 050

(14) когато в регистъра по чл.54, ал.1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство , се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 42. Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 43. (1) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: от 01 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 01 март до 30 април за цялата година в първия срок се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2

(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 44. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 45. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с

изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 46. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 61з. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 47. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл. 48. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3

и 31 от Приложение № 2 от настоящата наредба, дължат данък само за дейността по т.3 от нея.

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността, приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, както и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 2.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 49. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. Физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най – висок размер; за извършване на повече от три дейности, облекчението не се прилага;

3. Физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. Лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.61н е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 61л, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 50. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7 - дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 49,

ал. 1 и 2.

Чл. 51. (1) Данъчните декларации по чл. 61н се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столична община.

(4) Приема се, че дайността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 52. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7 - дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 61н, а когато декларация не е подадена - в 7 - дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 61о, ал. 3 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл. 53. Лицата по чл. 61н, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI

Туристически данък

Чл. 54. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 55. (1) Размерът на данъка за всички населени места в общината се определя, както следва:

- категория 1 звезда – 0.60 лв. за нощувка
- категория 2 звезди – 0.80 лв. за нощувка
- категория 3 звезди – 1.00 лв. за нощувка
- категория 4 звезди – 1.00 лв. за нощувка
- категория 5 звезди – 1.00 лв. за нощувка

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени ношувките.

Чл. 56. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Глава трета.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 57. (1) (1) Който не подаде декларация по чл. 14 от ЗМДТ, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) Който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лева, а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в **размер от 100 до 500 лева.**

Чл. 58. (1) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл. 32 от ЗМДТ, не я подаде в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.

(3) За нарушение по чл. 41 от ЗМДТ на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 59. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 60. (1) Лице, което не подаде декларация по чл. 61н или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл. 61н, водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 61. (1) При неспазване на разпоредби по този закон извън случаите по чл. 57 и 58, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

(2) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците по този закон.

Чл. 62. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на общината, постъпват в приход на бюджета на общината.

(4) За маловажни случаи на административни нарушения по този закон, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да

плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административното нарушение.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Тази Наредба влиза в сила 7 дни след приемането ѝ.

§ 2. Тази наредба отменя досегашната Наредба за определянето размера на местните данъци

Наредбата е приета с решение № 8 на Общинския съвет, протокол № 2 от 11.02.2011 година.

Наредбата е изменена и допълнена с решение № 223 на ОбС Горна Малина , протокол №9 от 16.12.2013 г.

Наредбата е изменена с решение № 296 на ОбС Горна Малина , протокол №18 от 21.12.2016 г.

Наредбата е изменена с решение № 85 на ОбС Горна Малина , протокол №6 от 31.07.2019 г.

Наредбата е изменена с решение № 108 на ОбС Горна Малина , протокол №10 от 12.06.2020 г.

Приложение № 1 към чл.48

Зона	Населени места/улици
I-ва	с. Горна Малина с. Долно Камарци с. Саранци
II-ра	с. Байлово с. Белопопци с. Априлово с. Стъргел
III-та	с. Гайтанево с. Долна Малина с. Чеканчево

с. Макоцево с. Негушево с. Осойца с. Горно Камарци

За така нареченото зонироване са взети следните критерии:

- Месторазположение на населеното място;
- Стопанско значение;
- Икономическо състояние.

Приложение № 2 към чл. 53.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
1. Средства за подслон и места занаянстване с не повече от 20 стаи /лв. за стая/	50 лв	40 лв	30 лв
2. Ресторанти 1-2 звезди 3 звезди /лв. за място/	10 лв 15 лв	5 лв 12 лв	3 лв 10 лв
3. Заведения за бързо обслужване 1-2 звезди 3 звезди /лв. за място/	10 лв 12 лв	5 лв 10 лв	3 лв 8 лв
4. Питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е": 1-2 звезди 3 звезди /лв. за място/	10 лв 12 лв	5 лв 10 лв	3 лв 8 лв
5. Кафе-сладкарници 1-2 звезди 3 звезди /лв. за място/	10 лв 12 лв	5 лв 10 лв	3 лв 8 лв
6. Барове - дневни 2 звезди 3 звезди - нощни 2 звезди 3 звезди /лв. за място/	12 лв 40 лв 30 лв 50 лв	10 лв 30 лв 20 лв 40 лв	8 лв 20 лв 10 лв 30 лв
7. Бюфети, каравани и павилиони - за обект	200 лв	150 лв	80 лв
8. Търговия на дребно до 100 кв. м. нетна търговска площ /лв. за кв.м./	16 лв	12 лв	8 лв
9. Платен паркинг /лв. за място/	20 лв	15 лв	10 лв

10. Дърводелски услуги	90 лв	70 лв	50 лв
11. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги	80 лв	60 лв	40 лв
12. Търгови, изработка и услуги за изделия от благородни метали	900 лв	800 лв	700 лв
13. Обучарски и шапкарски услуги	100 лв	80 лв	60 лв
14. Металообработващи услуги	400 лв	300 лв	200 лв
15. Бръснарски и фризьорски услуги,	90 лв	80 лв	70 лв
16. Машинописни и/или копирни услуги /брой устройства/	300 лв	250 лв	200 лв
17. Козметични услуги, поставяне на татуировки	300 лв	250 лв	200 лв
18. Маникюр и педикюр	200 лв	150 лв	100 лв
19. Часовникарски услуги	180 лв	130 лв	80 лв
20. Тапицерски услуги	300 лв	260 лв	220 лв
21. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми	500 лв	400 лв	300 лв
22. Авторемонтни, автобояджийски, автотенекеджийски и др. услуги по техн. обслужване и ремонта на МПС	800 лв	700 лв	600 лв
23. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации	280 лв	230 лв	180 лв
24. Стъкларски услуги	300 лв	220 лв	150 лв
25. Ремонт на битова техника и уреди	220 лв	150 лв	80 лв
26. Отдаване на видеокасети под наем	600 лв	500 лв	400 лв
27. Компаньонки и компаньони	5 000 лв	4 000 лв	3 500 лв
28. Масажистки и масажисти	1 000 лв	800 лв	600 лв
29. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерепевти	4 000 лв	3 500 лв	3 000 лв
30. Фотографски услуги	500 лв	400 лв	300 лв
31. Посреднически услуги или покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти	1 500 лв	1 000 лв	500 лв
32. Санитарни възли, наети под аренда	400 лв	300 лв	200 лв
33. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини	100 лв	80 лв	60 лв
34. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги	80 лв	70 лв	60 лв
35. Заложни къщи	6 000 лв	5 000 лв	4 000 лв
36. Продажба на вестници, списания и всякаква литература	50 лв	40 лв	30 лв
37. Ремонт на компютри и електронна офис-техника	500 лв	400 лв	350 лв
38. Игри с развлекателен или спортен характер			
а) игрални автомати, функциониращи с монета или жетон /лв.на брой съоръжение/	180 лв	150 лв	120 лв
б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнбол, спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла /лв. за	20 лв	15 лв	10 лв

брой съоръжение/			
в) боулинг и кегелбан /лв. за игрален коридор/	100 лв	80 лв	40 лв
г) билиард /лв. за маса/	100 лв	80 лв	40 лв
39. Фитнес центрове и спортни зали Лева за 1 кв.м. +	3 лв	2,50 лв	2 лв
Лева за едни фитнес уред	350 лв	325 лв	300 лв
40. Химическо чистене, пране и гладене /лв. на брой съоръжение/	280 лв	220 лв	180 лв
41. Мелничарски услуги			
а) мелници за брашно /лв. за линеен сантиметър от дължината на млевната линия/	30 лв	25 лв	20 лв
б) мелници за фураж /стационарни/	900 лв	800 лв	700 лв
42. Услуги с атрактивен характер			
а) корабчета /лв. на брой/	1 000 лв	900 лв	800 лв
б) лодки /лв. на брой/	700 лв	600 лв	500 лв
в) яхти /лв. на брой/	1 500 лв	1 200 лв	1 000 лв
г) джетове /лв. на брой/	1 500 лв	1 200 лв	1 000 лв
д) влакчета /лв. на място/	40 лв	35 лв	30 лв
е) файтони /лв. на брой/	100 лв	90 лв	80 лв
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, вкл. надуваеми	250 лв	220 лв	180 лв
з) зимни ски /вкл. ски-екипировка/, зимни кърпки, сноубордове, шейни /лв. на брой за оборудване/	250 лв	220 лв	180 лв
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички и рикши лв. на място/	250 лв	220 лв	180 лв
й) детски колички и моторчета /лв. на брой/	250 лв	220 лв	180 лв
к) стрелбища /лв. на брой за стрелбище/	450 лв	400 лв	350 лв
43. Обучение на водачи на моторни превозни средства:			
а) мотопеди, мотоциклети	350 лв	350 лв	350 лв
б) други МПС	700 лв	700 лв	700 лв
44. Услуги "Пътна помощ" на МПС /лв. на бр. МПС/	2 000 лв	2 000 лв	2 000 лв
45. Услуги със земеделска и горска техника /лв. на брой техника/			
а) комбайн	330 лв	330 лв	330 лв
б) трактори, тракторни ремаркета и други самоходни и самодвижещи се машини	110 лв	110 лв	110 лв
в) прикачни, навесни и стационарни машини	11 лв	11 лв	11 лв

Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Горна Малина

Глава първа Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Горна Малина

Чл. 2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при вземздно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2020 г. до 31 януари 2019 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2020 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2019 г.

(4) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой или чрез ПОС терминал в касите на общинската администрация, през Изипей или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публичните изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК.

(3) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по чл. 14, ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

в брой в касите на общината, находящи се в сградата на общинската администрация и в кметствата по населени места

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2,0 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) За 2020 година данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по – високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти на предприятията – данъчната им оценка съгласно приложение № 2

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от ЗМДТ.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещни лица.

Чл. 18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление. (3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал.1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл.22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му

имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 31. Данъкът се плаща в 2 - месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 33. Данъкът се заплаща от преобретателя на имуществото по чл. 44, а при замяна – от лицето , което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго.

Чл. 34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи на чл. 44, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси или чл. 32, ал. 4 от Наредбата – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл. 54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 41. (1) За леки и товарни автомобили с техническа допустима максимална маса не повече от 3,5т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен

1.имуществения компонент се определя съобразно мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:

а) до 55 kW включително – 0.34 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – 0.54 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – 1.10 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – 1.23 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – 1.60 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – 2.10 лв. за 1 kWb , в зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

- а) без екологична категория, с екологични категории „Евро1“ и „Евро2“ – 1,10 лв
- б) „Евро3“ - 1,00 лв.
- в) „Евро4“ - 0,80лв.
- г) „Евро 5 „ - 0,60 лв.
- д) „Евро 6“ и „ЕЕV“ - 0,40 лв.

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с техническа допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

- 1. товарно ремарке – 10 лв.
- 2. къмпинг ремарке – 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10 лв., а за мотоциклети, както следва:

- 1. до 125 куб. см включително – 12 лв.
- 2. над 125 до 250 куб. см включително – 25 лв.
- 3. над 250 до 350 куб. см включително – 35 лв.
- 4. над 350 до 490 куб. см включително – 50 лв.
- 5. над 490 до 750 куб. см включително – 75 лв.
- 6. над 750 куб. см – 100 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

- 1. до 400 кг. включително – 4 лв.
- 2. над 400 кг. – 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

- 1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 50 лв.
- 2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 100 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т е в размер 10 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача /в тона/		Данък /в лева/	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64

	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1 381
	38	-	1 007	1 369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1 228
	40	-	1 228	1 817

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 50 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 100 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 5 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 7 лв.
3. над 37 kW – 10 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 25 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства определени в чл.4 от Регламент на (ЕС) №168/2013 по Закона за движението по пътищата е в размер 30 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък /в лева/	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536

Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири оси	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1 050

(14) когато в регистъра по чл.54, ал.1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство , се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 42. Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 43. (1) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: от 01 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 01 март до 30 април за цялата година в първия срок се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2

(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 44. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 45. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с

изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 46. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 61з. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 47. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл. 48. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3

и 31 от Приложение № 2 от настоящата наредба, дължат данък само за дейността по т.3 от нея.

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността, приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, както и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 2.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 49. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. Физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най – висок размер; за извършване на повече от три дейности, облекчението не се прилага;

3. Физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. Лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.61н е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 61л, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 50. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7 - дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 49,

ал. 1 и 2.

Чл. 51. (1) Данъчните декларации по чл. 61н се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столична община.

(4) Приема се, че дайността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 52. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7 - дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 61н, а когато декларация не е подадена - в 7 - дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 61о, ал. 3 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл. 53. Лицата по чл. 61н, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI

Туристически данък

Чл. 54. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 55. (1) Размерът на данъка за всички населени места в общината се определя, както следва:

- категория 1 звезда – 0.60 лв. за нощувка
- категория 2 звезди – 0.80 лв. за нощувка
- категория 3 звезди – 1.00 лв. за нощувка
- категория 4 звезди – 1.00 лв. за нощувка
- категория 5 звезди – 1.00 лв. за нощувка

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени ношувките.

Чл. 56. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Глава трета.

АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 57. (1) (1) Който не подаде декларация по чл. 14 от ЗМДТ, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) Който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лева, а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в **размер от 100 до 500 лева.**

Чл. 58. (1) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл. 32 от ЗМДТ, не я подаде в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.

(3) За нарушение по чл. 41 от ЗМДТ на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 59. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 60. (1) Лице, което не подаде декларация по чл. 61н или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл. 61н, водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 61. (1) При неспазване на разпоредби по този закон извън случаите по чл. 57 и 58, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

(2) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците по този закон.

Чл. 62. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на общината, постъпват в приход на бюджета на общината.

(4) За маловажни случаи на административни нарушения по този закон, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да

плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административното нарушение.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Тази Наредба влиза в сила 7 дни след приемането ѝ.

§ 2. Тази наредба отменя досегашната Наредба за определянето размера на местните данъци

Наредбата е приета с решение № 8 на Общинския съвет, протокол № 2 от 11.02.2011 година.

Наредбата е изменена и допълнена с решение № 223 на ОбС Горна Малина , протокол №9 от 16.12.2013 г.

Наредбата е изменена с решение № 296 на ОбС Горна Малина , протокол №18 от 21.12.2016 г.

Наредбата е изменена с решение № 85 на ОбС Горна Малина , протокол №6 от 31.07.2019 г.

Наредбата е изменена с решение № 108 на ОбС Горна Малина , протокол № 10 от 12.06.2020 г.

Наредбата е изменена с решение № 202 на ОбС Горна Малина , протокол № 14 от 04.12.2020 г.

Приложение № 1 към чл.48

Зона	Населени места/улици
I-ва	с. Горна Малина с. Долно Камарци с. Саранци
II-ра	с. Байлово с. Белопопци с. Априлово с. Стъргел

III-та	с. Гайтанево с. Долна Малина с. Чеканчево с. Макоцево с. Негушево с. Осойца с. Горно Камарци
--------	--

За така нареченото зонирание са взети следните критерии:

- Месторазположение на населеното място;
- Стопанско значение;
- Икономическо състояние.

Приложение № 2 към чл. 53.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи /лв. за стая/	50 лв	40 лв	30 лв
2. Ресторанти 1-2 звезди 3 звезди /лв. за място/	10 лв 15 лв	5 лв 12 лв	3 лв 10 лв
3. Заведения за бързо обслужване 1-2 звезди 3 звезди /лв. за място/	10 лв 12 лв	5 лв 10 лв	3 лв 8 лв
4. Питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е": 1-2 звезди 3 звезди /лв. за място/	10 лв 12 лв	5 лв 10 лв	3 лв 8 лв
5. Кафе-сладкарници 1-2 звезди 3 звезди /лв. за място/	10 лв 12 лв	5 лв 10 лв	3 лв 8 лв
6. Барове - дневни 2 звезди 3 звезди - нощни 2 звезди 3 звезди /лв. за място/	12 лв 40 лв 30 лв 50 лв	10 лв 30 лв 20 лв 40 лв	8 лв 20 лв 10 лв 30 лв
7. Бюфети, каравани и павилиони - за обект	200 лв	150 лв	80 лв
8. Търговия на дребно до 100 кв. м. нетна търговска площ	16 лв	12 лв	8 лв

/лв. за кв.м./			
9. Платен паркинг /лв. за място/	20 лв	15 лв	10 лв
10. Дърводелски услуги	90 лв	70 лв	50 лв
11. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги	80 лв	60 лв	40 лв
12. Търгови, изработка и услуги за изделия от благородни метали	900 лв	800 лв	700 лв
13. Обущарски и шапкарски услуги	100 лв	80 лв	60 лв
14. Металообработващи услуги	400 лв	300 лв	200 лв
15. Бръснарски и фризьорски услуги,	90 лв	80 лв	70 лв
16. Машинописни и/или копирни услуги /брой устройства/	300 лв	250 лв	200 лв
17. Козметични услуги, поставяне на татуировки	300 лв	250 лв	200 лв
18. Маникюр и педикюр	200 лв	150 лв	100 лв
19. Часовникарски услуги	180 лв	130 лв	80 лв
20. Тапицерски услуги	300 лв	260 лв	220 лв
21. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми	500 лв	400 лв	300 лв
22. Авторемонтни, автобояджийски, автотенекеджийски и др. услуги по техн. обслужване и ремонта на МПС	800 лв	700 лв	600 лв
23. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации	280 лв	230 лв	180 лв
24. Стъкларски услуги	300 лв	220 лв	150 лв
25. Ремонт на битова техника и уреди	220 лв	150 лв	80 лв
26. Отдаване на видеокасети под наем	600 лв	500 лв	400 лв
27. Компаньонки и компаньони	5 000 лв	4 000 лв	3 500 лв
28. Масажистки и масажисти	1 000 лв	800 лв	600 лв
29. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти	4 000 лв	3 500 лв	3 000 лв
30. Фотографски услуги	500 лв	400 лв	300 лв
31. Посреднически услуги или покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти	1 500 лв	1 000 лв	500 лв
32. Санитарни възли, наети под аренда	400 лв	300 лв	200 лв
33. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини	100 лв	80 лв	60 лв
34. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги	80 лв	70 лв	60 лв
35. Заложни къщи	6 000 лв	5 000 лв	4 000 лв
36. Продажба на вестници, списания и всякаква литература	50 лв	40 лв	30 лв
37. Ремонт на компютри и електронна офис-техника	500 лв	400 лв	350 лв
38. Игри с развлекателен или спортен характер			
а) игрални автомати, функциониращи с монета или жетон /лв.на брой съоръжение/	180 лв	150 лв	120 лв

б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнбол, спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла /лв. за брой съоръжение/	20 лв	15 лв	10 лв
в) боулинг и кегелбан /лв. за игрален коридор/	100 лв	80 лв	40 лв
г) бiliarд /лв. за маса/	100 лв	80 лв	40 лв
39. Фитнес центрове и спортни зали			
Лева за 1 кв.м.	3 лв	2,50 лв	2 лв
+ Лева за едни фитнес уред	350 лв	325 лв	300 лв
40. Химическо чистене, пране и гладене /лв. на брой съоръжение/	280 лв	220 лв	180 лв
41. Мелничарски услуги			
а) мелници за брашно /лв. за линеен сантиметър от дължината на млевната линия/	30 лв	25 лв	20 лв
б) мелници за фураж /стационарни/	900 лв	800 лв	700 лв
42. Услуги с атрактивен характер			
а) корабчета /лв. на брой/	1 000 лв	900 лв	800 лв
б) лодки /лв. на брой/	700 лв	600 лв	500 лв
в) яхти /лв. на брой/	1 500 лв	1 200 лв	1 000 лв
г) джетове /лв. на брой/	1 500 лв	1 200 лв	1 000 лв
д) влакчета /лв. на място/	40 лв	35 лв	30 лв
е) файтони /лв. на брой/	100 лв	90 лв	80 лв
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, вкл. надуваеми	250 лв	220 лв	180 лв
з) зимни ски /вкл. ски-екипировка/, зимни кърки, сноубордове, шейни /лв. на брой за оборудване/	250 лв	220 лв	180 лв
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички и рикши лв. на място/	250 лв	220 лв	180 лв
й) детски колички и моторчета /лв. на брой/	250 лв	220 лв	180 лв
к) стрелбища /лв. на брой за стрелбище/	450 лв	400 лв	350 лв
43. Обучение на водачи на моторни превозни средства:			
а) мотопеди, мотоциклети	350 лв	350 лв	350 лв
б) други МПС	700 лв	700 лв	700 лв
44. Услуги "Пътна помощ" на ППС /лв. на бр. МПС/	2 000 лв	2 000 лв	2 000 лв
45. Услуги със земеделска и горска техника /лв. на брой техника/			
а) комбайн	330 лв	330 лв	330 лв
б) трактори, тракторни ремаркета и други самоходни и самодвижещи се машини	110 лв	110 лв	110 лв
в) прикачни, навесни и стационарни машини	11 лв	11 лв	11 лв

